

de imamo v Ljubljani zalogo mizarskih izdelkov iz nemškega Gradca! in de Ljubljačanam ni za meriti, če veliko mizarskih reči iz Dunaja dobivajo! — Ignaci Selak iz Žirov je v razstavo poslal podobo nekiga mlina, ki je bila prav umetno napravljen. — Mnogoverstne ženske rokodela, ki so jih nune Ljubljanskiga samostana od svojih učenk v razstavo dale, so bile sploh zlo ogledavane in hvalene; tudi svila, ki jo nune doma pridelujejo, je zlo dopadla. — J. Maucove tanjko vrezane dilice ali furniri za mizarje, ki jih v Mlinšah blizo Moravč réže, so bile hvale vredne. — A. Švenner, pisar v grof Lodronovih fužinah iz zgorniga Estrajha je poslal umetno izdelano podobo mašine z ktero se v fužinah raztoplano žezezo vleče. — F. vitez od Fridau, vlastnik rudarij v Gradcu, je z svojo v razstavo dano žezeznino imenitno ime svojih fužin zopet poteril. — J. Rudež, grajsak v Ribnici, je v razstavo poslal nekaj resét, perstenih loncov in skled, ki jih v Ribnici, Šoderšici in v Dolenji Vasi toliko izdelujejo, de z njimi ne samó v domaćii, ampak tudi po ptujih krajih kupčujejo. Kér je to rokodelstvo imenovanih sosesk nar bolj glasovitno Dolenske strani, bi bili še drugo leseno robo v razstavi radi vidili, ki jo krog Ribnice na debelo izdelujejo. — Baron A. Lacarinoovo žezezo in žeblji iz Zagraške fužine na Dolenskim, so sodniki obertnske razstave prav zlo hvalili, posebno pa žeblje. — A. Urbancovi, strugarja v Teržiču, v razstavo dani kolesčiki za usnjarije (Plattierkugeln), so bili lepo izdelani. Od tega časa, kar je neki umeten rokodelec na Krajskim mašino, imenovane kolesčike strugati, iznajdel, se veliko denarjev domaćii prihrani, ki so poprej za to oródje v ptuje dežele, posebno na Dunaj sli. Znajdba te mašine, ki jo A. Urbanc imá, pa ne gré njemu, ampak Tomažu Tomažovicu, ki jo je v letu 1826 v Kraju v pervič napravil. — Decimalna tehtnica, ki jo je A. Texter umetelni ključar v Teržiču naredil, je bila pohvalena; ravno takó so tudi hvalili podóbo novo znajdene stope in plavža za svinčeno rudo, ki ju je Š. Kompoš rudar iz Černiga Potoka na Koroškim, v razstavo poslal. — Fr. Šarabon, nogovičar iz Teržiča, se je z svojimi nogovicami in morinarskimi čepici raznih farb prav obnesel. — Barkarski žeblji Železniškega žebljarja B. Dolanca so bili dòbro blago. — Stari Ljubljanski mizar J. Kendle je mizico v razstavo djal; J. Kobilec, kerznar v Ljubljani pa kožuh iz naj zlahtnejih kožic, kteriga je morde marsikteri kmet imeti želil, če bi bil le manjši cene; 100 gold. je veljal. — Baron Ignaci Herbert iz Celovca je poslal iz svoje fabrike raznih sort svinčene belobe (Bleiweiss), ktera je povsod takó dobro znana, de imá kupcov dovelj po domaćii in po ptujim, okoli 20 tavžent centov jo čez leto napravo. — Zvonarski jermen iz volovskih žil, ki ga je M. Velikajne, remenar iz spodne Idrije v razstavo poslal, je bila dòbro izdelana roba. — J. A. Ceitlingerjeve kosé iz Epensteina na Stajerskim slovijo že davnej krog in krog. — Lepe farbe in dobriga jedra je bil rudeči tomošk (damast), ki ga je F. Juh, svilar iz Gorice v razstavo poslal. — J. Pobeheimove, puške iz Borovlj se morajo v primeri majhne cene pohvaliti. — Grof G. Egger, vlastnik raznih fužin iz Celovca je v razstavo djal raznih sort svinčene belobe in jekla, ki ga med nar bolji štejejo, in od kteriga jih je ime-

novana fabrika v pretečenimu letu 651 centov po 36 goldinarjev prodala. — Od Št. Laheinerja pilarja iz Ljubljane smo raznih sort pil vidili. — (Dalje sledí.)

Opomba na hishne gospodinje.

Smiraj bolj se zhaf priblishuje, de bofte ve in vafshe dekle soper kolovrate v roke vsele, kteri so she dofti dolgo prasnovali. Ali pa she imate tudi zheske kolovrate sa to pripravljene? ali morde fhe smiraj mislite pri starih krajnskih oftati? Nikdar nikar! Slaba gospodinja, ktera se stariga kolovrata dershi, ako je le v stanu, zheske si napraviti. Kar zheski kolovrat vezh od domazhiga veljá, se kmalo pridobi s obilnishi in lepshi prejo, ki se na zheskim kolovratu priprede. Isgovor, de na zheskim kolovratu se je le teshko presti nauzhiti, nizh ne veljá: všaka prediza se v enim dnevu tega lahko nauzhí. Jeft sim pred dvema tednama novo kuharzo vdinjal, ki she zheskega kolovrata posnala ni; fizer je pa prav urna prediza bila. Ko sim ji zheski kolovrat podal, je s nosam pomerdala in rekla: sakaj pa ne na shiga navadniga? „Sa to,“ — sim ji odgovoril — „kér hozhem, de bofhitrejshi predla in de bomo lepshi platno dobili!“ S nevoljo se je k njemu vsedla in presti sazhela. En dan je predla: „Kakó gré, Zilika?“ jo vprasham. Nizh kaj! — mi odgovorí: — „Sakaj pa ne?“ — ji rezhem: „krajski kolovrat je bolji, — mi merzhlivo odgovorí: „Je pa zhesko platno bolji, kakor kranjsko, ji na to pravim in jo puftim. Drugi dan jo soper vprasham: „kakogredanef, Zilika?“ — „Naj bo no, kadar mora biti!“ mi odgovorí bolj prijasniga obrasa. Kaj pa se je tretji dan sgodilo? me bojo moje ljube gospodinje vprashale. Kaj neki? Zilika sedí polna veselja pri zheskim kolovratu in prede, de je kaj! Lepshi nit, ki jo dobiva, bolj ji dopade, in hitrejshi ji gre delo od rok, noge fe manj vtrudi: vse to hvali s polnimi ustami. V treh dneh je bila do dobriga spreobrnjena. — De je gola refniza, kar sim tukaj povédal, se vsek lahko priprizha, zhe hozhe le k meni na dom priti. Sakaj bi vam pa tudi refnize ne govoril, saj me niso Zhehi podkupili, saj je meni vše eno, ali predete na zheskim ali kranjskim kolovratu. Le k vashimu pridi vaf nagovorjam. Poprimite se zheskega kolovrata, de bo v nekih letih slovenski kolovrat poftal. Z. k. kmetijfska drushba je pri umetnemu mojstru zheske kolovrate napraviti dala, ki se sa 4 gold. in 20 kr. s všim oredjem vred v pisarnizi te drushbe dobivajo.

Dr. Bleiweis.

Jezhmenova rôdotvost.

Gospod Šparoviz lastnik, tudi prodajavez zesarfskiga tobaka in ftempeljnov v Višnjigori, je posno jesen 1843 en mernik osimiga jezhmena na posebno dobro njivizo vsejal. Sima je bila posebno jezhmenam slo shkodljiva, veliko ga je poseblo, takó, de so osimne jezhmene spomlad vezhidel podoravali. Tudi Šparovzov jezhmen je takó posébel, de je le fém ter tje kakfina bilika oftala. Misli je tako redik jezhmen she podorati, vender se premisli in pravi: Ne podorajmo, ampak puftimo ga, naj sraste kolikor hozhe, bomo le vidili, kaj bo naredil, kér je tako redek?

Glejte zhudo! ko so jezhmen eniga mernika sejanja posheli, ga je bilo ravno 10 kop in 12 sno-

pov. Ko so **10** kop in **12** snopov jezhmena omlatili, ga je bilo ravno **30** mernikov. Dobro se je delo plazhalo. Jezhmen, zhe ravno je bil redek, je imel grosno veliko in kofhato klafje, takó, de se je vsak nad njim zhudil. Is tega vidimo, de sa obilno obrodenje shitniga sadú ni potreba, de bi shito moglo slo gofto fejano biti. Redkejshi, ko je vsejano, vezhi klafje naredí, lepsi in obilnishi sernje obrodí, in se tudi per semenu pervarje.

Nekteri kmetovavez misli, zhe bolj gofto bo sejal, vezh bo perdelal Tode skufhnja uzhi, de tisti, kteri pregost seje, malo perdelata in pa le drobniga, malovredniga shita, sato, kér pregost shito je eden drugimu na poti; in bilika biliko satare, de se ne more rasfhirjati in se isdelati do dobriga. Solnzhna svitloba in toplota ne morete semlje do korenin sparti, kar je k vsaki rafti potrebno, sató pregost shito nemore debelo in sdatno biti.

Shita sejati ne pregost, tudi ne pre redko je narbolj prav, kar umniga kmetovavza ni treba dofti uzhiti.

V-i.

Jesenski perdelki.

Iz Šoštanja.

Podzemljic (krompirja) smo to léto obilno in take debelosti pridelali, de že veliko lét ne takiga. Tehtvali smo jih in našli prav veliko po funti, dva pa tudi pét ja clo sedem funtov težke. Tudi zimski krompir se mi letašno léto bolji obnasa, kakor lansko. Ker obilno krompirja imam, bodem po uku Novic skusil moko iz njega délati, bom le vidil, kakó rahlji in kakošniga okusa bodo štrukli in pomiznica iz nje.

P. Musy.

Iz Krajskiga.

Tudi mi smo z letašnimi jesenskimi pridelki prav zadovoljni; vsiga je dovelj, razun sadja, kteriga so povsod le malo pridelali. — Ajda se je večidel prav dobro obnesla; hvala Bogu! ajdovnika in žgancov bo dovelj; krompirja se je obilno pridelalo, pa tudi korenja; posebno pa repe toliko pričakujemo, de jo ne bomo vedili, kam spraviti. „Kadar je dovelj repe, je malo bolnikov“ pravijo zdravitelji; po tem takim bomo Boga hvalili, zdraviteljem pa slovo dali. — Buče so letas zlo debele zrastle; neki kmetovavec v V-i, je imel na svojemu vertu med drugimi tri posebno debele buče; ena je imela **46**, druga **40**, tretja pa **39** funtov. — Vina bo, kakor pravijo, tudi obilno, kakšen pa bode, nam bodo že vinoredniki oznanili. — Zelje pa le malo kje obilniga pridelka obéta. — Hvala bodi Bogu, de nas je tako milostljivo slane in toče obvaroval in letašniga leta ni k **1544**, **1644** in **1744** pridružil, v kterih je, kakor smo v **32.** listu govorili, sploh slaba letna bila.

Kmet je bolj pameten in boljiga ferza, ko gospod.

(Refnizhna pergodba.)

Pretezheno spomlad pride kmet k nékemu gospodu v opravkih v Ljubljano; gospod je bil velik prijatel ptizhev in imel jih je v svoji stanizi med oknji in v kletkih vezh vsake bashe. Ko jih je kmet sagledal, mu rezhe:

Kakor se vidi, imajo vefélje s ptizhi.
— Koliko jih imajo?

Gospod. Sheftnjast jih imam in veliko vefélja mi delajo. Spomlad in po léti mi fladko prepevajo, v jesi mi pa druge s svojim pétjem vabijo, de jih lovím.

Kmet. Lepo drushino imajo! Ali so jih uzhili, takó lepo pétí?

Gospod. Kaj pa de? Ali ne véste, kako mi ptizharji svoje ptizhke, slasti shinkovzhke uzhimo?

Kmet. Kakó le?

Gospod. Kakó? Ali ne veste, de jih oflepimo! Glejte, med témi sheftnjastimi jih je dvanajst oflepljenih? Vse sim sam oflepil!

Kmet. Ubogi ptizhki!

Gospod. Révhki so réf; sa to pa, kér sim jih oflepil, de mi lepsi prepévajo, jih tudi bolj redim.

Kmet. Gospod! Štokrat vezhji vesélje bi jim ptizhki delali, zhe bi jim bili vid pustili in s témi jih redili, s komur jih natura fama preshiví. Pétje, ktero jim toliko vefélja dela, je ubogim ptizhkam pétje shalofti, in gorjé zhloveku, komur so glafovi ptuje shalofti in nefrezhe glafovi vefélja. Jes mislim, de ferze taziga zhloveka tudi sa ljubesen njegovih bratov obzhutljivo biti ne more! a-zh.

Dopis is Zerklaanske fare.

She to le naj k nashim „Novizam“ pridenejo, kar ljudje sa zopernejo imajo, pa ni.

Zhe ima krava rudezhe, vishnjevo ali pa slo voden mléko in tanjko smeteno dela; kaj je le vezhidel vsrok te napake? Jeft mislim mehkušnost shivine. Šreditvo, ki sim jeft soper to napako she okoli stokrat skufil, se v kovashkim ognju dela; jeklo in shvepljo se mora namrežh vkupej stopiti, kar se takó le naredí: Vsame se nekaj jekla, postavim toliko, kolikorshna je klinja eniga nosha, dene se v ogenj in kader je rasbeleno, se vunkaj vsame in urno s shvepljem po njemu podergne. To storivshi, bo prozh steklo kakor shlindra; to shlindro morash v fhtupo stolzhiti in jo kravi na kruhi ali na resanzi dati **2** lota; zhe pa vezh, je toliko bolji. — Kdar tega ne verjame *) naj le sam poskuši; saj mu priloshnosti ne manjka to storiti, posebno ondi, kjer je dofti krav, ktere imajo tako mléko, ktero jeft mertvo imenujem, sató, kér je bres vse prave mozhi. De bi se vrashne in zopernejo po shirokim saterle, me je prisililo fvojo skufhnjo v „Novizah“ osnaniti. Janes Kerzh, shagmojster na Reki.

Hranilnize Šhoshtanjskih uzenzov.

Shé po otroku, ki sazhne denar sposnavati, vemo sklepati, kakofhni gospodar bode odrafheni zhlovek. Neki otrok shé pri sgodnih nogah svoje dénarje in rezhi dobro okovarja in v dobizhek obrazha; drugi jih pa malo obrajta in sapravlja;

Kar se pa fantizh nauzhí,
To mladenzh in starzhik storí.

Slo je tedaj potrebno, otroke sgodej varzhnofti vaditi in jih od sapravljeosti odurazhati.

Merselo fe mí je uzenze viditi, krajzer sa krajzerjem sapravlji, sa fladkarije isdati ali zlo saigrati. Opominjam jih vezhkrat, de nej ne delajo takó, pa vse moje svarjenje je malo pomagalo. Drugo si vmislim. Dam pri lonzharju sa vfažiga uzenza

*) Kér so mnogoversti vsroki, is kterior imenovane napake, posebno pa rudezhe mléko, isvirajo, bi ne bilo dobro, bres všiga raslozhka shvepljeno jeklo (Stahlschwefel) vselej rabiti, kar je nashim bravzam ni davnej „pogovor shivinskiga zdravitelja s hifno gospodinjo“ raslozhno dokasal. Takrat pa, kader sama mehkušnost shivine (Schwäche, Schlaffheit) to napako osnuje, je imenovano ředitvo gotovo dober pripomozhik, kravje mléko poboljšati. Vrednichtvo.